

PARTİ PROGRAMLARINDA ÇALIŞMA YAŞAMI

Aydınlık Dergisi, 8 Temmuz 2007

Yıldırım Koç

Ulusal Kanal'da her hafta Mehmet Akkaya ile sürdürdüğümüz programda birkaç haftadır siyasi partilerin programlarını ve seçim bildirelerini bazı açılardan değerlendiriyoruz. Ele aldığımız siyasi partinin devletçilik – piyasacılık, özelleştirme, yabancı sermaye, yerel yönetimler, IMF ve Dünya Bankası politikaları, ABD ve AB ile ilişkiler ve sendikal haklar konularındaki değerlendirmelerini, partilerin kendi belgeleri temelinde ele alıyoruz. Şimdiye kadar CHP, MHP, DP ve Genç Parti'yi inceledik.

Ortaya çıkan tablo ilginç. Bu partilerin yukarıda sözünü ettiğim belgelerinde yer alan görüşler büyük ölçüde aynı. Bu dört parti de piyasacı. Diğer bir deyişle, ekonomiye ulusötesi şirketlerin ve yerli tekeli sermayenin hakim olmasından yana. Bu dört parti de devletçiliğe karşı. CHP'nin altı okundan birinin devletçilik olmasına karşın, bu parti de devletçilik karşıtı. Partilerin hepsi bu nedenle özelleştirmeci. Hiçbiri IMF ve Dünya Bankası politikalarına cepheden karşı çıkmıyor. Hepsi de, emperyalistlerin istedikleri doğrultuda yerel yönetimci; merkezi yönetimin zayıflatılmasını savunuyorlar. Avrupa Birliği konusunda küçük farklar olmasına karşın, hepsi de AB yandaşı. MHP'nin AB eleştirileri daha kapsamlı ve samimi. Genç Parti ise imtiyazlı ortaklık olarak ifade edilen yarı-sömürge statüsünü kabullenmeye hazır. Sendikal haklar konusunda ise parti program ve seçim bildireleri çok zayıf.

Çalışma yaşamı konusunda Genç Parti'nin programında ve Demokrat Parti'nin seçim bildirgesinde ise önemli hatalar var.

Genç Parti'nin programında şöyle deniyor:

“Devlet memurları dahil olmak üzere tüm çalışanların sendika kurma, toplu sözleşme, grev ve **lokavt** hakları, hür demokratik sistemde çalışma hayatını düzenleyen temel unsurlardan biridir.”

Bilindiği gibi, “lokavt”, işverenlerin toplu sözleşme görüşmeleri sırasında kendi isteklerini işçilere ve sendikaya kabul ettirebilmek amacıyla işçilere karşı kullandıkları bir silahtır. Lokavt süresince işyerinde çalışma durur ve işçilerin iş sözleşmeleri (hizmet akitleri) askıya alınır. İşçilere ücret ödenmez. İşçiler işyeri dışına çıkarılır.

Genç Parti çalışma yaşamından, işçi haklarından o kadar uzak ki, işverenlerin işçilere karşı en önemli silahlarından biri olan lokavtı, işçi hakkı zannediyor ve işçilerle memurların lokavt hakkından söz edebiliyor.

“Dünyanın hiçbir yerinde” gibi ifadelerden hep korkmuşumdur. Ancak herhalde bu kez bu ifade kullanılabilir. Herhalde dünyanın hiçbir siyasi partisinin programında, işçilere ve memurlara lokavt hakkının verileceğinden söz edilmemiştir. Genç Parti, böylesine bir hatayla, tarihe geçebilir.

Tarihe geçmenin çeşitli yolları vardır. Geçmiş yüzyıllarda Arabistan'da tarihe geçmeye çalışan bir Arap gitmiş zezem kuyusuna işemiş. Tarihe, berbad-u zezem (zezemi berbat eden) olarak geçmiş.

Demokrat Parti'nin kısa bir süre önce açıklanan seçim bildirgesinde de önemli hatalar var.

Demokrat Parti, ILO Sözleşmelerine konan çekincelerin kaldırılacağından söz ediyor (s.73). ILO Sözleşmelerine çekince konamaz. ILO Sözleşmelerinin tümü onaylanır. Yalnızca 102 sayılı Sosyal Güvenlik Sözleşmesinde Sözleşmenin bazı bölümlerini onaylama olanağı

tanınmıştır. Demokrat Parti yetkilileri, herhalde, çekince konan Avrupa Sosyal Şartı ile ILO Sözleşmelerini karıştırmışlar.

Çalışma yaşamına bu kadar uzak olan siyasi partilerin çalışma yaşamına hangi katkıda bulunabileceği de açıktır.

Peki, halkımız bu programları ve seçim bildirgelerini okumuyor mu?

Okumuyor. Genç Parti bu seçimler için seçim bildirgesi bile çıkarmadı.

İnsanlarımız oylarını bu program ve seçim bildirgelerini okuyarak belirlemiyor. Partilerin bu programlarının gerçek okuyucusu, yabancı güçler ve yerli sermayedarlar. Programlar, onları memnun edecek biçimde hazırlanıyor. Seçim propagandalarında ise halkımızı ikna edecek farklı sloganlar kullanılıyor.